

Sygnatura akt: V GC 608/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 3 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2021 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w K.

przeciwko S. O.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w K. na rzecz pozwanego S. O. kwotę 1817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 608/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w K. pozwem z dnia 7 marca 2019r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego S. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w L. kwoty 5.259,96 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 listopada 2018r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że na mocy zlecenia nr (...) z dnia 2 lipca 2018r. powód udzielił pozwanemu, a pozwany przyjął do wykonania usługę przewozu na rzecz klienta powoda, tj. firmy (...). Z kolei I. w/w zlecenie przyjął do wykonania od firmy (...). Pozwany miał wykonać usługę transportu na warunkach wskazanych w zleceniu (miejsce załadunku, miejsce rozładunku, rodzaj pojazdu, dane kierowcy), ze szczególnym obowiązkiem zachowania terminu dostarczenia towaru. Niedochowanie terminu wykonania usługi przewozu nastąpiło tylko i wyłącznie z winy pozwanego, pracownik powoda przekazał mu bowiem wszelkie informacje niezbędne dla prawidłowego wykonania usługi. Ponadto w trakcie, gdy podczas transportu pojawiły się po stronie pozwanego trudności powód zaoferował pozwanemu pomoc po to, by terminowo wykonać usługę przewozu. Dodatkowo wskazać należy, że pozwany wbrew zapewnieniom nie wykonał w/w usługi osobiście lecz za pośrednictwem firmy (...). Pozwany nie wykonał zleconej mu usługi należycie, nie dochowując umówionego terminu wykonania usługi przewozu naraził klienta źródłowego firmę (...) na szkodę. To spowodowało brak wypłacenia na rzecz powoda, przez bezpośredniego klienta powoda, tj. firmę (...) pełnego, należnego powodowi wynagrodzenia. Powód poinformował o tym pozwanego, wnosząc o naprawienie wyrządzonej mu przez pozwanego szkody, tj. zapłatę kwoty dochodzonej pozwem. Pozwany odmówił jednak zapłaty na rzecz powoda (kompensaty roszczeń) i wystawił FV nr (...) żądając zapłaty pełnego wynagrodzenia i grożąc powodowi podjęciem działań mających na celu odebranie powodowi dostępu do giełdy. Powód jako podmiot aktywnie

korzystający przy wykonywaniu usług przewozu z tzw. Giełdy (...), przez zachowanie pozwanego został zmuszony do warunkowego uregulowania na jego rzecz kwoty wynikającej z faktury. W przypadku nieuczynienia tego, powód straciłby dostęp do w/w giełdy, a tym samym możliwość funkcjonowania na rynku usług przewozu. Dokonując zapłaty na rzecz pozwanego, powód uczynił to z zastrzeżeniem, w powołaniu się na art. 411 pkt. 1 K.c. Powód był pewny nieistnienia zobowiązania, lecz spełnił je w celu uniknięcia ewentualnych niekorzystnych następstw opóźnienia lub zwłoki, z zastrzeżeniem jego zwrotu. Zastrzeżenie zwrotu jest oświadczeniem woli solvensa, które musi być skutecznie złożone najpóźniej w chwili spełnienia świadczenia.

Do pozwu załączono notę księgową powoda z dnia 28 sierpnia 2018r., oświadczenie pozwanego z 24 września 2018r., zlecenia transportowe, reklamację, wydruki rozmów na komunikatorze, list przewozowy CMR, wezwanie do zapłaty.

Referendarz sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu zarządzeniem z dnia 25 marca 2019r. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i pozwanemu doręczono odpis pozwu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu sprzeciwu potwierdził, że na mocy zlecenia nr (...) z dnia 2 lipca 2018r. przyjął od powoda do wykonania usługę przewozu. Usługa miała być wykonana na rzecz klienta powoda (I.), natomiast klientowi powoda usługę zleciła E. H.. Zamówiona przez powoda usługa nie była transportem dedykowanym tj. pojazd którym przewożony był towar nie został zarezerwowany tylko do przewozu ładunku pochodzącego od jednego klienta. Jeżeli usługa ma być transportem dedykowanym, to taka informacja musi zostać wyraźnie wskazana w zleceniu, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca. Ponadto transport dedykowany jest zdecydowanie droższą usługą od zwykłej usługi transportowej. Dlatego też kwota, za jaką miał w przedmiotowej sprawie nastąpić przewóz także wskazuje na to, że nie był to transport dedykowany. Dopiero po wykonaniu usługi z pism powoda pozwany dowiedział się, że zleceniodawca powoda życzył sobie transportu dedykowanego. Pozwany oraz pracownica powoda A. N. za pośrednictwem komunikatora internetowego prowadzili korespondencję podczas wykonywania usługi, w czasie której przewożony był towar łącznie z towarem pochodzącym ze zlecenia powoda i w tej korespondencji nie wskazano zastrzeżeń, że nie jest to transport dedykowany. Powód miał też świadomość, że transport towaru wykonuje podwykonawca M. F.. Ze strony powoda nie było żadnego zastrzeżenia, aby transport był wykonywany przez pozwanego osobiście. A. N. była na bieżąco informowana o postępach w transporcie i miała dostęp do pozycji (...) pojazdu. To, że transport nie dotarł w terminie wskazanym w zleceniu spowodowane było brakami w dokumentacji, której dostarczenie było po stronie powoda. Na skutek braków w dokumentacji, wystąpił problem z odprawą celną towaru zleconego do przewozu przez powoda. Towar jaki przewoził podwykonawca pozwanego dla innego klienta został odprawiony bez żadnych komplikacji. Dlatego też dostarczenie towaru przewożonego dla powoda nastąpiło z opóźnieniem. Opóźnienie to było od ozwanego niezależne, ponieważ wynikało tylko i wyłącznie z winy powoda (brak należytej dokumentacji, którą trzeba było uzupełniać). Na braki dokumentacji wskazywał pozwany pracownicy powoda A. N. w korespondencji prowadzonej na bieżąco podczas wykonywania usługi. Gdyby nie braki w dokumentacji, usługa zostałaaby wykonana w terminie ustalonym w zleceniu. Pojazd wykonujący usługę dla powoda mógł pojawić się u jego klienta o godzinie 16.00 w dniu 5 lipca 2018r., jednakże sam odbiorca oświadczył, że w ten dzień nie przyjmie transportu i kazał dostarczyć towar w dniu 6 lipca 2018r. o godzinie 6.45. Finalnie rozładunek nastąpił w dniu 6 lipca 2018r. dopiero około godziny 8.00, co także świadczy o tym, że transport ten nie był tak pilny, jak przez cały czas stara się to przedstawić powód. Usługa, której wykonania podjął się pozwany dla powoda została wykonana w sposób prawidłowy, za wyjątkiem niedotrzymania terminu dostawy towaru, co jednak było zawinione przez powoda i niezależne od pozwanego i jego podwykonawcy. Za zaistniałą sytuację wyłącznie odpowiedzialni są pracownicy powoda, którzy obiecali klientowi transport dedykowany, nie informując o tym pozwanego i nie czyniąc z nim w tym zakresie żadnych ustaleń przed przyjęciem usługi, a potem nie zadbali o to, aby dokumentacja przekazana do przewozu była kompletna i umożliwiająca bezproblemową odprawę celną.

Do sprzeciwu załączono korespondencję stron.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód trudni się wykonywaniem usług transportowych i spedycyjnych. A. M., dawniej N. pracowała u powoda na stanowisku spedytora. Od swojego klienta, szwedzkiej firmy (...) przyjęła zlecenie przewozu na trasie Polska – Norwegia. Wiedziała jaka będzie ilość towaru i jaka waga. Co to konkretnie będzie tego nie wiedziała. Przewoźników poszukiwała na giełdzie (...). Miała wskazane daty załadunku i rozładunku (...) oraz, że ma to być transport dedykowany, tzn. bez żadnych doładunków. Na aucie miał być tylko ten konkretny towar dla jej klienta. Wynikało to z pisemnego zlecenia. W ofercie na giełdzie (...) podała jedynie ile palet jest do przewiezienia, wagę i terminy.

Dowód: zeznania świadka A. M. (00:05:42 – 00:20:33 minuta

rozprawy z dnia 2.12.2020r. k.131v akt)

Firma (...) była stałym klientem powoda. Była ustna umowa na zlecenie przewozów. Każdy transport miał uzgodnienia co do wynagrodzenia. W kilku przypadkach powód podejmował się wykonania transportów dla tej firmy własnymi samochodami, w większości zlecał to podwykonawcom. Z pozwanym powód nie miał stałych kontaktów. Pozwany sam zgłosił się do wykonania przewozu po umieszczeniu ogłoszenia na giełdzie (...). Ogłoszenie to umieściła A. M..

Dowód: zeznania powoda (00:10:49 – 00:17:33 minuta rozprawy z dnia

20.10.2021r. k.233 akt)

W dniu 2 lipca 2018r. (poniedziałek) pozwany prowadził z pracownicą powoda A. N. rozmowę na komunikatorze (...) w czasie której ustalono wynagrodzenie za przewóz na kwotę 1.200 euro, trasę przewozu N. - V., wymiary i wagę ładunku, czas załadunku tak szybko jak to możliwe - 3 lipca do 12.00, okoliczność, że odprawa celna wykonana była po stronie zleceniodawcy oraz czas rozładunku czwartek (5 lipca).

Dowód: archiwum rozmowy z 2.07.2018r. (k. 23 akt)

W dniu 2 lipca 2018r. powód zlecił pozwanemu transport ładunku E. H. o wadze 155 kg ze S. w Polsce do V. w Norwegii. Załadunek miał nastąpić w dniu 3 lipca 2018r. w godzinach od 8.00 do 12.00 ((...)), a rozładunek w dniu 5 lipca 2018r. w godzinach od 8.00 do 12.00 ((...)). Wynagrodzenie powoda ustalono w kwocie 1.200 Euro netto według średniego kursu ogłoszonego przez NBP ogłoszonego w dniu poprzedzającym rozładunek. Formę płatności ustalono jako przelew, termin płatności 60 dni, przy czym płatność za wykonaną usługę liczona miała być liczona od daty otrzymania prawidłowo wystawionej faktury VAT wraz z kompletem dokumentów przewozowych.

Pozwany podpisał umowę.

Dowód: zlecenie (...) z 2.07.2018r. (k. 21-22 akt)

Transport nie był dedykowany. A. N. wiedziała, że przewóz zostanie wykonany przez podwykonawcę M. F., którego znała osobiście. Wiedziała również o doładowaniu samochodu, które nastąpiło w okolicach G.. Odprawa celna doładowanego towaru nastąpiła w Urzędzie Celnym w S.. D. nie wpłynął w żaden sposób na realizację umowy.

Dowód: zeznania pozwanego (00::12:36 – 00:16:22 minuta posiedzenia z dnia

20.08.2021r. przed sądem Rejonowym w Lęborku)

W dniu 4 lipca 2018r. w czasie rozmowy na komunikatorze (...) z A. N. pozwany oświadczył, że czeka na prom i na bilet. A. N. poinformowała pozwanego, że jej klient napisał, że towar musi być w czwartek. Ustalano, którym promem uda się od płynąć kierowcy. Pozwany zadeklarował, że będzie naciskał na M. (M. F.) o Urząd Celny w S.. O godzinie 13.14 pozwany poinformował A. N., że M. F. ruszył ze S.. Do Ś. mógł dojechać na 17.40.

Dowód: archiwum rozmowy z 4.07.2018r. z pozwanym (k.24 – 25v, 80 - 87 akt)

Powód nie zamawiał transportu dedykowanego. M. F. przewoził dwa ładunki. Jeden zlecony przez powoda a drugi przez pozwanego. W S. pojazd doładowywał drugi towar. Ładunek zgłoszony pozwanego był awizowany na granicy. Powód nie robił nic aby usługa została wykonana terminowo. Nie było odprawy celnej. (...) stało i czekało na granicy. Powód nie wiedział, że trzeba wysłać awizację do Norwegii. Stąd nastąpiło opóźnienie. Wszystko przez ich błąd. M. F. osobiście nie jechał, ale nadzorował transport.

Dowód: zeznania świadka M. F. (k. 174 akt)

W dniu 4 lipca 2018r. A. N. ustalała na komunikatorze (...) z G. W. możliwości zabukowania miejsca na prom ze Ś. do Szwecji.

Dowód: archiwum rozmowy z 4.07.2018r. z G. W. (k. 26 –

26v akt)

Pozwany w dniu 4 lipca 2018r. rozmawiał z G. W. w sprawie rezerwacji promu na godzinę 17.30 ze Ś.. O godzinie 13.37 pozwany zwrócił się o zmianę rezerwacji na godzinę 22.30, a następnie zmienił na godzinę 19.30. G. W. poinformował go, że kierowca może próbować dostać się na każdy prom.

Dowód: archiwum rozmowy pozwanego z G. W. w dniu 4.07.2018r.

(k. 110 – 114 akt)

Z treści międzynarodowego listu przewozowego CMR wynikało, że nadawcą przesyłki był (...) W. W. w S. a odbiorcą E. A. w S. w Szwecji. Przewoźnikiem był C. M. F. w W. oraz pozwany. Przedmiotem przewozu było jedno urządzenie chłodnicze. Datę nadania wskazano na 3 lipca 2018r. a datę odbioru towaru potwierdził T. Ø. w dniu 6 lipca 2018r.

W dokumencie przewozowym wystawionym w dniu 2 lipca 2018r. w G. w Szwecji przez przewoźnika I. Transport AB jako konsygnatariusza (odbiorcę towaru) wskazano T. transport w V. w Norwegii. W dokumencie tym znajduje się dopisek „dedicated van”. Dokument ten mógł przewoźnik otrzymać dopiero po odprawie.

Dowód: międzynarodowy samochodowy list przewozowy (k. 34 akt),

(...) (k. 34 v akt), zeznania powoda (00:19:10 –

00:29:04 minuta rozprawy z dnia 20.10.2021 k. 233 akt)

W rozmowie z dnia 5 lipca 2018r. A. N. i pozwany omawiali kolejne ładunki na terenie Szwecji i Danii. Pozwany o godzinie 11.57 zapewniał A. N., że kierowca nie stoi na rozładunku ale potwierdził, że ma drugą paletę do rozładowania na Norwegię, też na jutro. Pozwany martwił się o dokument CMR, na którym wpisano odbiorcę w Szwecji. O godzinie 13.50 kierowca stał na odprawie celnej w S. w Norwegii. Problemem był brak dokumentu CMR z miejscem przeznaczenia w Norwegii. Dokument CMR wskazywał trasę PL-SE. A. N. martwiła się, że wyda się, że mają coś doładowane i przyznała pozwanemu, że „nie wiedzą”. Po telefonie klienta udało się odprawić ciężarówkę o godzinie 15.25. A. N. poinformowała pozwanego, że obcięto jej fracht o połowę.

Dowód: archiwum rozmowy A. N. z 5.07.2018r. z pozwanym (k. 71 – 79

akt)

W rozmowie pozwanego z dnia 5 lipca 2018r. z M. K. nadawcą drugiego ładunku w samochodzie przewożącym towar na zlecenie powoda, pozwany został poinformowany, że problem z odprawą dotyczył ładunku przewożonego na zlecenie powoda.

Dowód: archiwum rozmowy pozwanego z M. K. z dnia 5.07.2018r.

(k.88 – 90 akt)

Zleceniodawca drugiego towaru sprawdził dlaczego nie chcieli ich przepuścić. Sprawdzi to w agencji celnej. Stwierdzono jednoznacznie, że jest problem z odprawą celną po stronie powoda. Na nowe dokumenty czekano 2-3 godziny. Przez to samochód nie zdążył na rozładunek, który przesunięto na godzinę 6.00 rano następnego dnia.

Dowód: zeznania pozwanego (00:19:36 – 00:24:39 minuta posiedzenia z dnia

20.08.2021r. przed sądem Rejonowym w Lęborku)

W przypadku towaru doładowanego nie było żadnych problemów z odprawą. Co do tego towaru miała miejsce awizacja. Okazało się, że towar został dowieziony do jakiegoś miejsca rozładunkowego, z którego był on dalej przewożony. Był to magazyn logistyczny. Aby oddać towar trzeba było stawić się rano. Wieczorem i tak nie rozładowano by towaru.

Dowód: zeznania świadka M. F. (k. 174 akt)

Pismem z dnia 6 lipca 2018r. (bez wskazania adresata) przedstawiciel E. H. A. oświadczył, że z uwagi na wartość zlecenia w kwocie 150.000 euro zlecił pilny dedykowany transport do Norwegii, ustalając wysokie wynagrodzenie. Tymczasem ciężarówka utknęła w urzędzie celnym z innym towarem niż zlecony przez niego do przewozu. Z tego względu przedstawiciel wskazanej firmy odmówił zapłaty za zlecony transport.

Ponadto B. W. szef sprzedaży E. H. A. złożył oświadczenie bez daty, że firma (...) H. A. w związku z nie doręczeniem towaru na czas obciążyła (...) Transport AB kwotą 1.481 euro jako karą. Paczka była bardzo ważna. Bez przewożonych towarów nie można było utrzymać ciągłości produkcji ich klienta. Dlatego zarezerwowano dedykowanego sprintera, aby mieć pewność że towar dotrze na miejsce w odpowiednim czasie. Nie doszło do tego z uwagi na fakt, że ciężarówka przewoziła również inne towary.

Dowód: pismo przedstawiciela E. H. A. z 6.07.2018r. (k. 28 akt),

tłumaczenie (k. 29 akt), oświadczenie z tłumaczeniem (k. 30 – 31 akt)

W dniu 9 lipca 2018r. powód złożył wobec pozwanego reklamację dotyczącą zlecenia (...) z dnia 2.07.2018r. W związku z niedotrzymaniem warunków zlecenia (niedostarczenia towaru w terminie, doładowania innego towaru do zlecenia) zgłosił reklamację przedmiotowej usługi. Wszelkie koszty wynikające z zaistniałej sytuacji miały zostać scedowane na pozwanego.

Dowód: reklamacja z 9.07.2018r. (k. 22 v akt)

I. Transport AB fakturą nr (...) z dnia 13 lipca 2018r., płatną w dniu 12 sierpnia 2018r., obciążył powoda opłatą zwrotną z tytułu transportu N. - V. w kwocie 1.181,25 euro.

Dowód: faktura nr (...) z 13.07.2018r. (k. 32 akt), nota kredytowa z

20.08.2018r. (k. 32 v akt)

Kwota 1.181,25 euro została potrącona z wynagrodzenia powoda, które było ustalone w kwocie 1350 euro. Powód otrzymał różnicę. Nadal po tym zleceniu współpracował z I.. Pozwany nie zgodził się na obciążenie ta kwotą i weryfikował, czy powód został rzeczywiście nią obciążony przez I..

Dowód: zeznania powoda (00:37:14 – 00:51:17 minuta rozprawy z dnia 20.10.2021

k. 234 akt)

W odpowiedzi na reklamację, pozwany pismem z dnia 16 lipca 2018r. odrzucił reklamację albowiem w momencie zawierania umowy nie było mowy o transporcie dedykowanym. Transport zaś został opóźniony przez odprawę celną towaru, którego przewóz został zlecony przez powoda. Termin dostawy został zmieniony przez klienta powoda na drugi dzień o godzinie 6.45 i o tej godzinie auto zjawilo się na rozładunku. Zostało rozładowane około godziny 8.00. A. K. była informowana na bieżąco o terminie dostawy i miała dostęp do pozycji (...) auta.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 16.07.2018r. (k. 27, 65 akt)

Pismem z dnia 7 sierpnia 2018r. powód wezwał pozwanego do doręczenia oryginalnych dokumentów z wykonanego przewozu na trasie N. – V..

Dowód: pismo powoda z 7.08.2018r. (k. 28 v akt)

W dniu 28 sierpnia 2018r. powód wystawił wobec pozwanego notę księgową nr (...), w której obciążył pozwanego kwotą 1.181 euro z uwagi na niezgodne ze zleceniem (...) z dnia 2 lipca 2018r. wykonanie usługi transportowej, opóźnienie w dostawie towaru.

Dowód: Nota księgową nr (...) z 28.08.2018r. (k. 19v akt)

W dniu 4 września 2018r. pozwany w odpowiedzi na pismo reklamacyjne wniósł o dosłanie obciążenia przez klienta źródłowego albowiem (...) nie jest jednoznacznym dowodem o obciążeniu przez klienta źródłowego.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 4.09.2018r. (k. 20 – 20v, 69 - 70 akt)

Pismem z dnia 17 września 2018r. pełnomocnik powoda podtrzymała stanowisko co do wysokości należnego pozwanemu wynagrodzenia i przesłała w imieniu powoda notę obciążeniową nr 03/08/2018 z dokumentami źródłowymi posiadanymi przez spółkę. W piśmie wskazano, że pozwany ponosi odpowiedzialność za opóźnienie dostawy albowiem nie skorzystał z oferowanej przez powoda pomocy w zakresie wykorzystania rezerwacji promowej. Z tego względu powód odmówił wypłaty umówionego frachtu.

Dowód: pismo pełn. powoda (k. 42 – 43 akt), dowód nadania (k. 44 akt)

Pismem z dnia 24 września 2018r., w odpowiedzi na pismo pełnomocnika powoda pozwany odesłał noty bez księgowania. Nie zgodził się z zarzutem wykonania transportu łączonego. W zleceniu nie ma informacji o transporcie dedykowanym. A. N. wiedziała, że został załadowany jeszcze inny towar. Na granicy, na odprawie celnej był problem z towarem klienta. A. N. bardzo dobrze wiedziała, że transport wykonuje docelowo zaprzyjaźniona firma pozwanego M. F.. (...) mogło pojawić się na rozładunku około godziny 16.00, ale sam klient zdecydował, że nie przyjmą towaru w dniu 5 lipca 2018r. i rozładunek miał nastąpić 6 lipca 2018r. o godzinie 6.45.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 24.09.2018r. (k. 18 – 19, 66-67 akt)

Pismem z dnia 5 października 2018r. pełnomocnik powoda podtrzymała stanowisko wobec pozwanego.

Dowód: pismo pełn. powoda z 5.10.2018r. (k. 40 akt), dowód nadania (k. 41

akt)

W dniu 24 października 2018r. windykacja na Giełdzie (...) wysłała maila do powoda, w którym wskazała, że brak uregulowania zobowiązania wobec pozwanego w ciągu trzech dni roboczych będzie skutkować ograniczeniem dostępu do Systemu (...)eu., a czynności windykacyjne będą przerwane wyłącznie po przesłaniu dowodu wpłaty.

Dowód: mail do powoda z 24.10.2018r. (k. 231 akt)

W dniu 9 listopada 2018r. powód uiszczył na rzecz pozwanego kwotę 5.259,96 zł tytułem zapłaty za fakturę (...) z zastrzeżeniem zwrotu w celu uniknięcia przymusu (art.411 pkt 1 k.c.)

Dowód: potwierdzenie przelewu z dnia 9.11.2018r. (k. 38 akt)

W dniu 14 stycznia 2019r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.181 euro w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma, wskazując że w dniu 9 listopada 2018r. przez ostrożność uregulowano kwotę wynikającą z wystawionej faktury VAT, kwestionując jej zasadność. Do pisma załączono dowód uiszczenia przez powoda na rzecz I. Transport AG w dniu 19 września 2018r. kwoty 168,75 euro z tytułu faktury (...)

Dowód: wezwanie do zapłaty z 14.01.2019r. (k. 35 akt), dowód nadania w dniu 16.01.2019r. (k. 39 akt)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

Dowód: pismo pozwanego z 28.01.2019r. (k. 68 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka M. F., zeznań powoda, zeznań pozwanego oraz częściowo zeznań świadka A. M..

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. M., że poinformowała pozwanego, że transport jest dedykowany. Zeznania te nie zostały potwierdzone ani umową zlecenia ani zapisem rozmowy na komunikatorze (...). Zaprzeczył temu pozwany, który wskazywał, że w przypadku transportu dedykowanego wysokość wynagrodzenia jest wyższa. Sąd nie dał również wiary jej zeznaniom, że przez pomyłkę nie wskazała tego zastrzeżenia w umowie zlecenia. Skoro takie zastrzeżenie ma wpływ na ustalenie wysokości wynagrodzenia, to tego rodzaju pomyłka musiałaby zostać naprawiona w późniejszych uzgodnieniach.

Sąd nie dał również wiary jej zeznaniom, że przyczyną problemów na odprawie celnej na granicy szwedzko – norweskiej był drugi ładunek przewożony przez pozwanego. Przeczą temu zeznania M. F..

Sąd nie dał wiary jej zeznaniom, że kierowca nie okazał na granicy dokumentu CMR, w którym wskazano miejsce przeznaczenia przesyłki w Szwecji. Świadek nie mogła mieć takiej wiedzy. Nie wynika to z zapisów rozmów na komunikatorze, a jedynie z jej sugestii przekazywanej pozwanemu. Świadek nie miała wiedzy, co zrobił kierowca, zwłaszcza że nieścisłość z listu przewozowego był przyczyną konieczności nawiązania kontaktu telefonicznego ze zleceniodawcą powoda, który wyjaśniał telefonicznie sytuację służbom celnym.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), podpisanej w 1956r. w G. (Dz. U. Nr 49,poz.238 z 14 września 1962r.). Zgodnie z jej art. 1 ust.1 Konwencję stosuje się do wszelkiej umowy o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się.

Stosowanie Konwencji jest niezależne od miejsca zamieszkania bądź siedziby stron umowy oraz ich przynależności państwowej. Jedynym warunkiem zastosowania postanowień CMR jest okoliczność, że przewóz odbywa się pomiędzy miejscami znajdującymi się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się. Z załączonych do pozwu dokumentów CMR wynika, że warunki te zostały spełnione w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 3 Konwencji przewoźnik odpowiada, jak za swoje własne czynności i zaniechania, za czynności i zaniechania swoich pracowników i wszystkich innych osób, do których usług odwołuje się w celu wykonania przewozu, kiedy ci pracownicy lub te osoby działają w wykonaniu swych funkcji.

Przewoźnik, który powierza przewiezienie towaru innemu przewoźnikowi przyjmuje wobec niego rolę nadawcy przesyłki. Spoczywają na nim zatem wszystkie obowiązki, jakie Konwencja nakłada na nadawcę, i ponosi wobec podwykonawcy odpowiedzialność za wykonanie tych obowiązków.

Przewoźnik, który wypłaca odszkodowanie za szkodę spowodowaną działaniem jednej z osób wymienionych w art.3 CMR, nabywa roszczenie regresowe w stosunku do tej osoby. Roszczenie to obejmuje wszelkie szkody, jakie przewoźnik wyrządził osobie uprawnionej.

Dowodem zawarcia umowy przewozu jest list przewozowy. Postanowienie art. 9 CMR przewiduje, że w braku przeciwnego dowodu list przewozowy stanowi dowód zawarcia umowy, warunków umowy oraz przyjęcia towaru przez przewoźnika.

Strony zawarły w niniejszej sprawie pisemną umowę, nazywając ją zleceniem transportowym, w której szczegółowo określiły wzajemne obowiązki. Pozwany był podwykonawcą powoda, jednakże treść umowy powoda z jego zleceniodawcą I. Transport AB nie została przez powoda przedstawiona. Z ustaleń stanu faktycznego wynika, że warunki tych umów nie były tożsame. Powód nie zastrzegł pozwanemu, że transport jest dedykowany, tzn. że jest zakaz doładowywania pojazdu przewożącego ładunek objęty umową stron. Brak tego zastrzeżenia i doładowanie samochodu, którym pozwany wykonywał przewóz był głównym zarzutem zleceniodawcy powoda. Okoliczność, że doładowanie pojazdu była główną przyczyną opóźnienia nie została jednak wykazana przez powoda. Z ustaleń stanu faktycznego wynika bowiem również, że przyczyną opóźnienia były nieprawidłowe dokumenty przewozowe wskazujące miejsce dostawy w Szwecji, zamiast w Norwegii. Spowodowało to kilkugodzinne oczekiwanie samochodu w urzędzie celnym na granicy szwedzko – norweskiej, a ta okoliczność obciąża powoda i jego zleceniodawcę.

Powód wystawił Notę księgową Nr (...), w której obciążył pozwanego kwotą 1.181 euro wskazując jako uzasadnienie niezgodne ze zleceniem wykonie usługi transportowej, opóźnienie w dostawie towaru.

Zgodnie z art. 17 CMR przewoźnik odpowiada za całkowite lub częściowe zaginięcie towaru lub za jego uszkodzenie, które nastąpi w czasie pomiędzy przyjęciem towaru a jego wydaniem, jak również za opóźnienie dostawy.

Zgodnie z art. 23 ust.5 CMR w razie opóźnienia dostawy, jeżeli osoba uprawniona udowodni, że wynikła stąd dla niej szkoda, przewoźnik obowiązany jest zapłacić odszkodowanie, które nie może przewyższyć kwoty przewoźnego. W przypadku, gdyby strony nie ustaliły w umowie kary umownej odszkodowanie należne z art. 23 ust.5 CMR mogłoby pokryć szkodę rzeczywiście poniesioną (np. kary umowne za nieterminowe dostarczenie towaru kupującemu, wynagrodzenie ekipy rozładunkowej za świadczenie gotowości do pracy, która nie mogła być wykonana ze względu na nieprzybycie towaru w terminie), jak i utracone, a spodziewane korzyści.

Tymczasem powód nie wykazał w żaden sposób zasadności obciążenia pozwanego wynikającego z Noty księgowej.

Powód wykazał, że jego zleceniodawca został obciążony karą przez odbiorcę przesyłki oraz, że wynagrodzenie powoda zostało pomniejszone o karę nałożoną przez jego zleceniodawcę. Nie oznacza to jednak, że powodowi służy wobec powoda regres z pominięciem przepisów Konwencji CMR. Osoba uprawniona musi udowodnić rzeczywistą wysokość szkody, przynajmniej do wysokości przewoźnego. Konwencja nie zna bowiem zryczałtowanej formy odszkodowania za sam fakt opóźnienia.

„Konwencja CMR nie przewiduje żadnych sankcji za sam fakt opóźnienia w przewozie przesyłki. Dopiero w przypadku, gdy skutek opóźnienia w przewozie powstaje szkoda, przewoźnik zobowiązany jest do zapłaty odszkodowania obliczonego stosownie do przepisów art. 23 ust.5 CMR. Strony mogą jednak się umówić co do obowiązku zapłacenia kary umownej za sam fakt opóźnienia. Wysokość kary musi być jednak określona w treści umowy.” – teza VI do art.

19 Komentarza do przepisów o umowie przewozu i spedycji Kodeks cywilny- Prawo przewozowe – CMR W. G., K. W. Ośrodek Doradztwa i (...) Sp. z o.o. G. 2009, str.329.

Bez znaczenia jest również zdaniem sądu okoliczność, czy powód skutecznie wniósł reklamację wobec pozwanego. Przewidziany w art.30 ust.3 CMR obowiązek zgłoszenia reklamacji dotyczy odbiorcy. Zgodnie z tym przepisem opóźnienie dostawy może stanowić podstawę do odszkodowania tylko wówczas, gdy zastrzeżenie zostało skierowane na piśmie w terminie 21 dni od dnia postawienia towaru do dyspozycji odbiorcy. Przepis art. 30 CMR reguluje tzw. akty staranności odbiorcy. Powód występuje zaś w roli nadawcy. W liście przewozowym odbiorca nie sporządził jednak żadnych adnotacji co do opóźnienia dostawy. Przedstawiona Sądowi kopia oświadczenia odbiorcy o obciążeniu I. Transport AB kwotą 1.481 euro jako karą nie zawiera daty. Brak jest więc dowodu, że odbiorca dochował aktów staranności i obciążenie karą z tytułu opóźnienia było zasadne.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążył nimi w całości powoda jako przegrywającego spór. Powód w związku z powyższym obowiązany jest zwrócić pozwanemu koszt wynagrodzenia pełnomocnika ustalony w oparciu o § 2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 z późn. zm.) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

sędzia Magdalena Berczyńska -Bruś